

GALILEO-KOMMISJONEN

UTOVER ET MATERIALISTISK VERDENSBILDE

- Ingen menneskelig intellektuell aktivitet, inkludert vitenskap, kan unngå det faktum at det *må* gjøres antakelser som ikke kan bevises ved bruk av egen metodikk (absolutte forutsetninger).
- De dominerende underliggende antakelser, eller verdensbilde, hos majoriteten av moderne vitenskapsfolk er smalt naturalistiske i metafysikk, materialistisk i virkelighetssyn, reduksjonistisk-empiristisk i metodikk.
- Dette resulterer i troen at bevissthet ikke er noe annet enn en konsekvens av komplisert ordning av materie, eller et fenomen som kun springer ut av hjerneaktivitet.
- Denne oppfatningen er verken bevist eller berettiget.
- I virkeligheten er det vel dokumentene empiriske fenomener som motsier denne oppfatningen. Blant disse er:
 - a. Verifiserte rapporter om Nær-døden-opplevelser (NDO) med sammensatte intuisjoner, persepsjoner (sansninger), erkjennelser og følelser under veldokumentert fravær av hjerneaktivitet.
 - b. Verifiserte rapporter om ikke-lokal persepsjon (sansning) som ble bekreftet uavhengig gjennom slike Nær-døden tilstander med fravær av hjemeaktivitet.
 - c. En stor database av parapsykologi og forskning på uforståtte kognisjoner (opplevelser) viser i en rekke meta-analyser at slike ikke-lokale persepsjoner er absolutt mulige.
 - d. Den store databasen av barn som husker tidligere liv, en del av dem hadde overensstemmende misdannelser ved fødselen.
- Et økende antall åpensinnede vitenskapsfolk holder allerede på å forske på disse grenseområder, med eksisterende vitenskapelige metoder, og oppnår erfaringsbaserte konklusjoner som utfordrer synspunkter hos det etablerte flertallet.
- De argumenterer derfor trenger en modell av bevisstheten som er ikke-reduksjonistisk, og som tillater bevissthet å ha en egen ontologisk status (virkelighetskategori).

- En minste konsensusmodell er en dobbeltsidig eller komplementær modell, hvor materie og ånd, bevissthet og dens fysiske underlag, er to sider ved virkeligheten, som er ureduserbare og simultane perspektiver på en underliggende virkelighet, og som vi ikke kan få noen direkte tilgang til på annet vis.
- Hvis vi tar dette for gitt, kan vi umiddelbart se at bevissthet kan ha egen direkte kontakt med virkeligheten, ikke bare gjennom sanseopplevelse, som i klassisk empirisisme, men også gjennom indre opplevelser eller radikal introspeksjon (undersøkelse av ens indre).
- Som et resultat, kan det være en annen og gyldig vei til virkeligheten, gjennom bevisstheten, i tillegg til den klassiske som vitenskapen tilbyr.
- Dette kan inkludere direkte tilgang, under bestemte betingelser, til dypere strukturer i virkeligheten, noe som kan gi viktige innsikter til etikk, mening og verdier.
- Innsikter fra NDE og andre transformerende erfaringer peker mot at vi er alle omfavnet av et større bevissthetsfelt, med dype implikasjoner for etikk i en sammenfiltret verden.
- Å integrere et utvidet syn på bevissthet inn i vitenskapen, vil også føre til at en ny metodologi må utvikles; en metodologi med radikal introspeksjon eller indre erfaring.
- Det er et utbredt forståelse at et smalt materialistisk virkelighetsbilde ukritisk overføres til unge vitenskapsfolk av de etablerte vitenskapelige autoriteter, som en tilstrekkelig forklaring av virkeligheten, og som en forutsetning for en god vitenskapelig karriere. Vi oppfordrer til en åpen utforskning av dette temaet, og vi henstiller vitenskapsfelleskapet å bli mer kritisk selvreflekterende om de absolutte forutsetninger som dets aktiviteter er basert på, og å vurdere å utvide hva som favnes av vitenskapen.

